Vážení zákazníci,

dovolujeme si Vás upozornit, že na tuto ukázku knihy se vztahují autorská práva, tzv. copyright.

To znamená, že ukázka má sloužit výhradně pro osobní potřebu potenciálního kupujícího (aby čtenář viděl, jakým způsobem je titul zpracován a mohl se také podle tohoto, jako jednoho z parametrů, rozhodnout, zda titul koupí či ne).

Z toho vyplývá, že není dovoleno tuto ukázku jakýmkoliv způsobem dále šířit, veřejně či neveřejně např. umisťováním na datová média, na jiné internetové stránky (ani prostřednictvím odkazů) apod.

redakce nakladatelství BEN – technická literatura
redakce@ben.cz

CB na jízdním kole

CB stanice v automobilu a v kamionu, to je jasné a běžné. Je rozhodně dobrým společníkem na cestách a mnohému už prokázala platné služby – ať už při potřebě orientace v neznámém místě, nebo při potřebě zavolat rychlou pomoc sobě, či jinému. Stejné služby (možná i větší) však může prokázat síbíčko také cyklistům. Vždyť právě na jízdním kole může být člověk někdy hodně sám.

Ať už na kole budete používat ručku, nebo mobilku (obojí má své výhody i nevýhody), vždy je tu otázka pořádného zdroje napětí (výdrž akumulátorů jsme obsáhle diskutovali v předchozí knížce „Nebojte se CB“). Akumulátory v ručce dlouho nevydrží a že by jako zdroj vystačilo dynamko (správně alternátor) pro osvětlení, na to rychle zapomeňte. Nejmenší rozumné řešení je bezúdržbový olověný akumulátor o kapacitě kolem 7 Ah (na obrázku vpravo), který se používá do UPS počítačů a do různých poplašných zařízení. Ten má ještě docela rozumnou váhu a rozměry. Na burzách se dá většinou sehnat také za rozumnou cenu.

Dále je třeba se rozhodnout jakým způsobem stanici ovládat tak, aby to příliš nevadilo při řízení. Lze to úspěšně řešit různými amatérskými konstrukcemi, nebo použít profesionálně vyráběné zařízení. Jako příklad uvádím „hands free“ sadu s VOXem (automaticky zaklíčuje při nastavené síle zvuku) a sluchátky (obrázek dole vlevo), což je velmi luxusní zařízení. Nám chudším docela dobře poslouží i malý mikrofon s reproduktorkem, tlačítkem PTT a klipsem na klopu (obrázek dole vpravo), který se občas dá koupit na burze velice levně. Amatérskou konstrukci VOXu jsem nestihl připravit, ale pracuje se na tom.

Následuje pár zkušeností od ostříleného jezdce Broučka Jabloneček.

Proč kolo a CB stanice

Brouček Jabloneček

Jistě si každý představí mobil (auto s anténou), ale ne každý na toho dvoustopého miláčka má. Mně se koupě auta taky vyhnula, a tak nezbylo nic jiného. Dlouhá léta jsem jezdil na kole, a to byl právě ten kámen úrazu. Ke kolu má člověk občas odpor – to proto, že na něj prší. Já jsem ale z jiného těsta. Za těch nějakých pár tisícovek kilometrů si našinec zvykne na nepřízeň počasí. Na dálkových jízdách mi bývalo samotnému dost krušno, ale jinak se mi samotnému dlouhé trasy jezdí lépe. Společnost dalšího cyklisty mě docela těší, jenže pokud mu chci stačit, bývám někdy dost unavený. V listopadu roku 1995 se mi naskytla možnost koupit si CB stanici a vše, co k tomu náleží.

Na své dvacátépáté narozeniny jsem už přemýšlel nad tím, jak stanici nainstalovat na kolo. Jednoduché to zrovna není. Je tu dost technických otázek, které se musí vyřešit. Jak namontovat na kolo stanici, jakou anténu, co použít jako protiváhu a hlavně – čím to celé napájet. Nejdříve mě napadla ručka, ale tu jsem ještě nevlastnil, proto jsem musel vycházet z toho, co mám. Na setkání v Šachtách jsem pořídil mobilní anténu *MAGNUM 27-R* a pak přišlo koumání nad protiváhou. Vše vyřešilo plechové víko od soudku po barvě. Pár dírek na úchyt a jednu na anténu a bylo vystaráno.

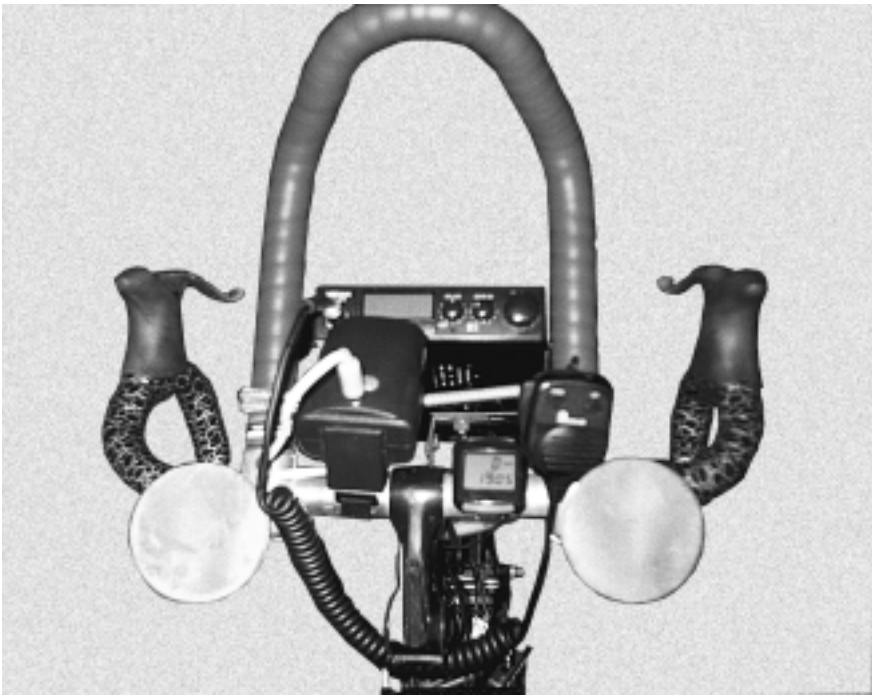

Se zdrojem to bylo horší. Kde ho sehnat a jak připevnit? Tak začalo shánění baterie, či spíše akumulátoru. Automobilní by byl jistě dobrý z hlediska kapacity, ale ta váha a nebezpečí vylití kyseliny. Tuto myšlenku jsem po krátké úvaze zamítl. V Turnově jsem natrefil na menší a bezpečnější gelový akumulátor o kapacitě 6,5 Ah. Akumulátor byl dobrý, ale do kapsy se nevešel. Vyrobit na něj schránku, vystlat ji měkkým materiálem proti poškození a upevnit na nosič bylo vcelku snadné. Pak zbývalo už jen připevnit stanici na řídítka, jenže jak. Vyřešil to starý držák na světlo, 2 L-profily z plechu a k tomu rychlodržák na stanici. S tímto vybavením jsem byl dost spokojený, ale mělo to své nevýhody. Ta hlavní spočívala v tom, že nosič na kole se nemohl používat pro jiné účely. Zkušenost s tímto vybavením mě přiměla přemýšlet o lepším využití nosiče a úpravě některých detailů. Vyrobil jsem proto plechovou skříňku o rozměrech 20 × 30 × 50 cm, která mi slouží jako úložný prostor a zároveň jako nosič akumulátoru i protiváha. Z celkového obsahu skříňky mi zbývá přibližně prostor o 24 l na uložení nezbytných věcí pro cesty. Z prvního jarního setkání v Holicích jsem si přivezl anténu *LEMM 1500*, kterou jsem vyměnil za původní. Rovněž mám nový akumulátor o kapacitě 15 Ah a ten původní mi slouží pouze k napájení světel. Z tohoto důvodu je můj cyklo-mobil o nějaký ten kilogram těžší.

S takovýmto vybavením již nemusím mít obavy, že budu na cestách sám a bez spojení s ostatními „síbíčkáři“. I z tohoto cyklo-mobilu se dají udělat velice hodnotná spojení. Jako příklad uvádím spojení z Horních Míseček do Prahy-Barrandova, kdy mě Pavel Barrandov ujišťoval, že mu prolézám i přes zavřený squelch.

24. května 1999 Brouček Jabloneček

Tolik článek, který pro tuto knížku sepsal sám Brouček, který je (alespoň v našich končinách) něčím jako legendou. Se svým kolem již spolykal tisíce a tisíce kilometrů po celé republice a přitom navázal stovky spojení. Připojené fotografie dokumentují podrobnosti montáže jeho mobilního vybavení. Jsou z let 1997 až 1998, takže je na nich vidět popsaný vývoj.

V současné době ze zdravotních důvodů Brouček přeci jen trochu jezdí autem, ale na kolo se těší a jak jen to bude možné zase se k němu vrátí. O tom, že je Brouček mezi síbíčkáři známý nejen svou družnou povahou, ale také svými mimořádnými sportovními výkony, svědčí například článek ze staršího čísla časopisu Výzva na kanále, který zde otiskuji.

Obdivuhodná Broučkiáda

(Článek z Výzvy na kanále č. 4/97.)

Dosud, když někdo řekl „broučkiáda“, představoval jsem si cosi maloměšťáckého, podobného příběhům „malého českého člověka“ vytvořeného Svatoplukem Čechem. Od 12. dubna (1997 – *pozn. red.*) si však za tímto slovem dosazuji spíše antickou Iliadu, neboť Brouček Jabloneček ten den podal heroický výkon a mnoho dalších síbíčkářů ve východních Čechách ukázalo, co je to síbíčkářská solidarita a soudržnost.

Brouček Jabloneček (postavou věrně kopírující své jméno) je obdivuhodný mladík, který neváhal vyrazit na holické setkání ze 101,8 km (přesně změřeno) vzdáleného Jablonce nad Jizerou ve sněhových přeháňkách a silném větru NA KOLE, pochopitelně opatřeném síbíčkem a anténou. O jeho příjezdu jsme byli informováni desítky minut dopředu, neboť na navigačním kanále pravidelně hlásil svou polohu a po zdolání závěrečného strmého stoupání k místu setkání ho čekaly zasloužené ovace a trocha tepla.

Že může být osud spravedlivý, o tom jsem přesvědčen od losování cen pro účastníky ankety – šťastná ruka Evy Véčko vytáhla jako první právě lístek Broučka Jabloneček, který vyhrál zesilovač od firmy Allamat. Broučkův smysl pro fair play na pásmu se projevil okamžitě – sebral se a šel vyměnit zesilovač za anténu, neboť používání zesilovače je pod síbíčkářovu úroveň. Anténu hned namontoval a starý „proutek“ věnoval pořadatelům na památku (neskončí ve vitríně, ale na kole Milana Korunky, který je také symbiózou cyklisty a síbíčkáře).

Když se odpoledne Brouček chystal na zpáteční cestu (proti silnému větru) zdržely ho dvě sněhové přeháňky, ne však naše přemlouvání. Vyrazil zkratkou, kterou jsme mu poradili, pod stálou navigací na naváděcím kanále. Počasí se však poroučet nedá a ani zdatný Brouček to v něm neměl lehké. Cestou do Hradce Králové si užil nepohody víc než dost a když se přihnala další vánice, schoval se do autobusové zastávky. To už ho ale hledala Granulka a Láďa Svobodné Dvory, kteří mu autem vezli čaj a chlebíčky, aby se posilnil. Našli se, Brouček se ohřál a zarputile vyrazil na další cestu. V Sadové mu s odstraněním defektu (prasklý drát) pomohl Hrabě Dohalský, v Klenicích už pro Broučka uchystal další občerstvovací stanici Jarda Pila a když Brouček dorazil do Hořic v Podkrkonoší, dal si konečně říct, že tohle počasí není tím pravým pro dvěstěkilometrové výpravy a přijal pohostinství Zdeňka a Jany Hořice. Druhý den byla obloha jako vymalovaná a Brouček bez problémů urazil zbývajících šedesát kilometrů k domovu.

Všem síbíčkářům, kteří Broučka nenechali ve štychu, patří dík a broučkovi obdiv za heroický výkon.

P. S. Týden na to jsem s Broučkem hovořil, když se na kole vypravil na Jičínsko – chtěl se tam totiž stavit cestou z Holic, ale jaksi to nevyšlo...

MILAN 42

Brouček však už dávno není jediný „cyklosíbíčkář“. Na našich silnicích je vidět stále více a více jízdních kol s dlouhou anténou. S něčím podobným například lze potkat i Milana 42. Někdo používá jen ručku, a to z ruky (takhle jsem jí však jednou upustil (Dragonka to v klidu přežila), ale protože jsem při tom sám málem havaroval, používám od té doby klopový mikrofonek a ručku mám mezi řidítky nacpanou do držáku na láhev s pitím. Chystám se však už v nejbližší době vyrazit s pevně namontovanou anténou a akumulátorem.

Abych nezapomněl, jedním z průkopníků této disciplíny je také Ládínek se svým „téměř karavanem“ (obrázek dole).